

יונה בנינוה

דבר יי ליונה שנית

פרק ג

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר:

קוּם לךְ אֶל-נִינּוּה העיר הגדולה

וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת-הַקְּרִיאָה

אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:

וילך יונה לנינוה

וַיִּקֶם יוֹנָה

וַיֵּלֶךְ אֶל-נִינּוּה כְּדַבַּר יְהוָה

וַנִּינּוּה הִיְתָה עִיר-גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים

מֵהַלֶּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

וַיַּחֲלֵ יוֹנָה לָבוֹא בְעִיר

מֵהַלֶּךְ יוֹם אֶחָד

קריאת יונה בנינוה

וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר

עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַנִּינּוּה נִהְפָּכֶת:

תשובת אנשי נינוה

וַיֹּאמְרוּ אֲנֵשׁי נִינּוּה בְּאֱלֹהִים

וַיִּקְרְאוּ-צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים

מגדולם ועד־קטנם:

ויגע למלך נינוה

ויגע הדבר אל־מלך נינוה

ויקם מכסאו

ויעבר אדרתו מעליו

ויכס שק

וישב על־האפר:

ויזעק

דבר מלך נינוה

ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר

האדם והבהמה הבקר והצאן

אל־יטעמו מאומה

אל־ירעו ומים אל־ישתו:

ויתפסו שקים האדם והבהמה

ויקראו אל־אלהים בחזקה

וישבו איש מדרכו הרעה

ומן־החמס אשר בכפיהם:

מי־יודע ושוב ונחם האלהים

ושב מחרון אפו

ולא נאבד:

וירא אלהים את מעשיהם וינחם

וירא האלהים את־מעשיהם

כי־שבו מדרכם הרעה

וינחם האלהים

על־הרעה אשר־דבר לעשות־להם

ולא עשה: